

Informacja

w sprawie ustawy z dnia 8 lutego 2018 r. o ratyfikacji Poprawki dauhańskiej do Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonego w Kioto dnia 11 grudnia 1997 r., sporządzonej w Ad-Dausze dnia 8 grudnia 2012 r.

Celem ustawy jest wyrażenie zgody na ratyfikację przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Poprawki dauhańskiej do Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonego w Kioto dnia 11 grudnia 1997 r., sporządzonej w Ad-Dausze dnia 8 grudnia 2012 r.

System współpracy międzynarodowej w sprawach zmian klimatu oparty jest na Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z 1992 r. oraz Protokole z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z 1997 r. Ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu określa cele i ustanawia ogólne zasady współpracy. Protokół z Kioto natomiast, konkretyzuje działania w zakresie ograniczenia i redukcji emisji gazów cieplarnianych w okresie rozliczeniowym obejmującym lata 2008-2012. W związku z brakiem globalnego porozumienia klimatycznego, po zakończeniu pierwszego okresu rozliczeniowego powstała potrzeba wyznaczenia celów redukcji emisji na kolejne lata.

Przyjęta w drodze konsensusu Poprawka dauhańska do Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu sporządzona w Ad-Dausze dnia 8 grudnia 2012 r. ustanawia drugi okres rozliczeniowy, trwający od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. Poprawka dauhańska wyznacza prawnie wiążące zobowiązania dotyczące redukcji emisji dla Stron Protokołu z Kioto wymienionych w Załączniku B oraz wprowadza dalsze zmiany do tekstu Protokołu z Kioto związane z implementacją drugiego okresu rozliczeniowego. Rzeczpospolita Polska wraz z pozostałymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej oraz Unią Europejską przyjęła Poprawkę dauhańską i zgodziła się na zmiany w Załączniku B do Protokołu z Kioto, w tym przyjęła na siebie również nowy cel redukcyjny w drugim okresie rozliczeniowym.

Celami związania Poprawką dauhańską do Protokołu z Kioto są:

- 1) kontynuacja uczestnictwa w systemie Protokołu z Kioto;

- 2) umożliwienie Unii Europejskiej przystąpienia do Poprawki dauhańskiej (w związku z mieszanym charakterem umowy oraz decyzją o wspólnym wypełnianiu zobowiązań przez Unię Europejską i jej państwa członkowskie, niezbędna jest ratyfikacja poprawki dauhańskiej zarówno przez Unię Europejską, jak i każde z jej państw członkowskich);
- 3) rozwój globalnego procesu współpracy wielostronnej na rzecz ochrony klimatu.

W uzasadnieniu projektu ustawy Rada Ministrów wskazała, że ratyfikacja Poprawki dauhańskiej może mieć wymierne skutki finansowe. Rzeczpospolita Polska będzie miała w swojej dyspozycji nadwyżkę jednostek przyznanej emisji z pierwszego okresu rozliczeniowego, jednostki przyznane na drugi okres rozliczeniowy, zgodnie z porozumieniem o wspólnym wypełnianiu zobowiązań, a po jego zakończeniu – również część jednostek z nadwyżki unijnej. Wartość tych jednostek będzie zależała zarówno od przyszłej ceny rynkowej, jak i skali potencjalnego popytu.

Planowane jest złożenie przez Rzeczpospolitą Polską, wraz z dokumentem ratyfikacyjnym, dodatkowej deklaracji do Poprawki dauhańskiej, zgodnie z którą wykonanie Poprawki dauhańskiej zostanie uzależnione od akceptacji Poprawki dauhańskiej zarówno przez Unię Europejską, jak i jej wszystkie państwa członkowskie. W ten sposób skuteczność akceptacji przez Rzeczpospolitą Polską Poprawki dauhańskiej uzależniona zostaje od jednomyślnej zgody wszystkich państw członkowskich. Proponowane brzmienie deklaracji akcentuje ponadto przysługujące państwom członkowskim prawa podmiotowe zagwarantowane na mocy art. 194 ust. 2 akapit drugi TFUE w zakresie wyboru źródeł energii lub ogólnej struktury zaopatrzenia w energię. W deklaracji podkreśla się, że akceptacja Poprawki dauhańskiej nie ogranicza praw Rzeczypospolitej Polskiej jako suwerennego państwa mającego swobodę działania na arenie międzynarodowej do podejmowania wszelkich niezbędnych środków w celu ochrony jej praw, które wynikają z zawartych przez nią umów międzynarodowych w dziedzinie zmian klimatu, w tym Protokołu z Kioto i Porozumienia paryskiego.

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.